

намира тази литература у насъ, обаче дава признаци на бързо засилване. Вий сте въ състояние да дадете тласъкъ напредъ на тая литература, като ѝ доставите приличното число четци....

Отъ януарий 1906 год. нашето дѣтско списание «Свѣтулка» встѣпва въ *третата* си годишнина. Колко спѣнки и мжнотии срѣщнахме до сега, какви грамадни за насъ парични срѣдства се изразходиха, колко енергия вложихме прѣзъ изминалитѣ двѣ години, до гдѣто успѣхме да поставимъ дѣлото си на здрава основа! Но пъкъ и радостни минути прѣживѣхме, защото не съ години и мѣсеци, а съ седмици и съ дни «Свѣтулка» привличаше все по-голѣмо число четци и добиваше все по-радостни и по-укоражаещи насъ отзиви! Ето два отъ подобни печатни отзиви:

1) «Единственото почти безукоризнено дѣтско списание у насъ, което запълня дѣйствително една празнота, е «Свѣтулка», редактирано отъ Г. Стояновъ. Когато разгърне човѣкъ страничкитѣ на коя-да-е книжка отъ него, отъ тѣхъ лѣжа една прѣснота, едно ободряваще дихание, което тѣй допада на дѣтската душа. Тамъ нѣма разнитѣ изкуствени каканижения на разни дребни поетчета, нито разкази за таласъми и приключения, които закореняватъ въ дѣтската душа вдѣхнатитѣ стари прѣдрасждки. И ако има у насъ истински подръжатели на едно истинско стремление да бждатъ носители на хубавото — пжтѣтъ е този за тѣхъ. Какво трѣбва на дѣтската душа? — Животъ, прѣснота, потикъ къмъ правилно познаване доброто и злото. Едно списание трѣбва да поднася на дѣцата букетъ отъ произведения, въ които да блика истинско чувство наредъ съ прокарването на правиленъ моралъ, естетическа наслада и позивъ къмъ трудътъ. — Съкровищницата не е сухото декаденство. — Съкровищницата е дѣтската душа. Гребнете отъ нейния кристаленъ изворъ една прѣсна струя и влѣйте я пакъ въ дѣтската душа, — ето истинското благо за създаване разумни чувстващи бждещи хора». — Изъ «Какво трѣбва на дѣтската душа» отъ *Ив. Арnaudовъ*, въ брой 20, 1905 г., на вѣстникъ «Съзнание».